

11a edició

MC

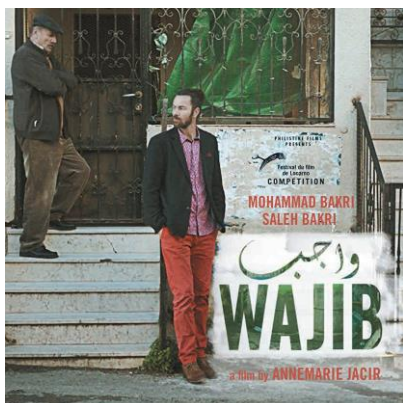
LA MOSTRA
DE CINEBAIX

Wajib / Duty

Direcció: Annemarie Jacir

Països: Palestina, França, Alemanya, Colòmbia, Noruega, Dinamarca, Qatar, Emirats Àrabs Units (2017)

Fitxa tècnica

Guió Annemarie Jacir **Fotografia** Antoine Héberlé **Interpretació** Saleh Bakri, Mohammad Bakri, Maria Zreik **Durada** 96 min **Gènere** Ficció (drama, família) **Llengües** Àrab amb subtítols en espanyol

Sinopsi

Abu Shadi, de 60 anys, viu a Natzaret, i és pare divorciat i professor d'escola. La seva filla és a punt de casar-se i Abu ha de viure sol fins que el seu fill, un arquitecte que viu a Roma des de fa molts anys, arriba per ajudar en la preparació del casament. Com exigeix la tradició palestina local, han d'entregar la invitació a cada convidat personalment. Mentre pare i fill, gairebé uns desconeguts, passen uns dies junts, la seva fràgil relació es veurà posada a prova. (FilmAffinity)

Crítica

'Wajib': trobades i peripècies a través de Natzaret

2017.08.09 - LOCARNO 2017: El tercer llargmetratge de la palestina Annemarie Jacir respecta la regla de les tres unitats en un relat del recorregut d'un pare i un fill que transcendeix el "deure" del títol

Després de *La sal de este mar* (guanyadora del premi FIPRESCI a Canes el 2008) i *Al verte* (2012), ambdues seleccionades per representar Palestina a la carrera per les nominacions a l'Oscar, **Annemarie Jacir** arriba al festival de cinema de Locarno per participar en la competició pel Lleopard d'Or amb **Wajib**. El seu tercer llargmetratge parteix d'una premissa senzilla i un context particular i, no obstant això, diu molt del seu país i adquireix un abast universal. A la manera d'aquesta *road movie*, que transcorre en un dia, en una ciutat, i gira al voltant de dos personatges amb una missió ben precisa, la cinta va reunir productors de variats racons del planeta per unificar tota una plèiade de personatges i de dinàmiques complexes al voltant d'una única paraula, clara i diferent, que dona títol al projecte.

El "deure" [*wajib* en àrab] en qüestió té a veure amb un ritual de Palestina: quan es casa una dona jove, els homes de la família han de lliurar en mà una infinitat d'invitacions als seus cercles pròxims i coneguts, ja siguin col·legues, veïns, antics alumnes... Aquí es tracta del casament de la filla d'Abu Shadi (l'actor **Mohammad Bakri**), germana de Shadi (encarnada pel seu fill en la vida real, **Saleh Bakri**, que ja apareixia a *La sal de este mar*). Pare i fill, en efecte, han de recórrer en cotxe, al llarg d'un dia, parant gent de tota mena als carrers d'una Natzaret en plena època nadalenca. A la ciutat s'acosten quotidianament creients de les tres grans religions monoteistes d'una manera anodina i banal que Jacir reflecteix bé, sense forçar-ne els trets i deixant semblant realitat en el rerefons i no recuperant-la més que, si de cas, per subratllar els aspectes pintorescos d'aquesta diversitat. La cohabitació és, de fet, prou pacífica com perquè tota creença aparegui representada en les targetes d'invitació preparades per Abu Shadi, cosa que en alguns moments li costa entendre a Shadi, ell que va anar a viure a Itàlia per escapar de certes tensions i certs atavismes dels quals el seu pare s'erigeix en portaveu, des d'aquest cotxe que els reuneix braç a braç novament.

Per al jove arquitecte que viu fora amb la seva parella de fet (el seu pare fingeix ser metge per buscar dona a Palestina, perquè, segons ell, "la gent no ho entendria"), la visió del món i les petites mentides diplomàtiques del seu ancià progenitor, fumador fins a la sacietat, representen allò de què ha escapat. No obstant això, al final del periple, que marca el seu retorn a la seva ciutat natal, ell mateix haurà tornat a ser en certa manera el jove que era abans de marxar a l'estranger, arribant a sorprendre's emmascarant algunes veritats, en complicitat amb Abu Shadi, i per les mateixes raons, la qual cosa resulta, naturalment, força entenedidora.

Els temes de la partida i del retorn que tant agraden a Jacir, per tant, tornen a explorar-se en aquesta pel·lícula, si bé aquí s'integren en un discurs més universal sobre la relació entre pares i fills i sobre aquest moment en el qual la progènie, per tal de viure la pròpia vida, ha de forçar una separació tan trista com necessària. Aquesta separació no repercuteix realment, de fet, en aquest vincle indefectible al qual no cal donar el nom de deure sinó que és quelcom més tendre, més fort que res, allò que ens ve al cap en reconèixer-nos en aquest relat universal, allò que emana de la copresència d'Abu Shadi i Shadi i dels dos actors que els encarnen, el pare i el fill.

[...]

Bénédicte Prot – Cineuropa

“Wajib”: premis i seleccions principals

- CPH PIX 2017: nominació al premi Politiken's Audience
- Locarno International Film Festival 2017: premi Don Quixote, premis del Jurat Jove “el Medi Ambient és Qualitat de Vida” i Millor Pel·lícula, premi Especial ISPEC, nominació al Lleopard d’Or com a Millor Pel·lícula
- London Film Festival 2017: nominació a Millor Pel·lícula en la Competició Oficial

Annemarie Jacir

Filmografia com a directora

- 2017 *Wajib*
- 2016/II *Misterio en Amán* (seqüències addicionals)
- 2012 *Lamma shoftak*
- 2008 *La sal de este mar*
- 2006 *An Explanation: And Then Burn the Ashes* (curt)
- 2005 *Quelques miettes pour les oiseaux* (curt documental) (codirectora)
- 2003 *Like Twenty Impossibles* (curt)
- 2001 *The Satellite Shooters* (curt)
- 2001 *A Post Oslo History* (curt)

Biografia

Annemarie Jacir (Betlem, Palestina, 1974), directora palestina, treballa en la producció independent des de 1994. Ha escrit, dirigit i produït diversos curtmetratges. Així mateix, treballa com a muntadora, càmera, i ha impartit cursos de cinema a diferents universitats. *La sal de este mar* és el seu primer llargmetratge. Després d’impedir-se-li tornar a Ramallah, s’ha instal·lat a Amman (Jordània) i prepara la seva propera pel·lícula: *When I Saw You*.

Organització:

En conveni amb:

Amb el suport de:

